

[Poul Hansen (Kalundborg).]

der er for mange i offentlig tjeneste, og hvorom man ofte har udtalt sig på en sådan måde, at befolkningen måtte få det indtryk, at det drejede sig om tjenestemænd, der var ansat i administrationen. Ja, det ærede medlem hr. Tholstrup har endog ved en bestemt lejlighed skrevet, at det drejede sig om folk, der var ansat i den egentlige administration. (*Tholstrup*: Hvilken lejlighed?) I „Information“ den 26. august. (*Tholstrup*: Læs det op engang!). Det skal jeg gøre næste gang, jeg får ordet, ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har søgt at flette en martyrkrans til sit pastorale hoved af de 3 000 angreb, der er rettet mod retsforbundet under valgkampen. I betragtning af den agitation, han selv har ført, er det i virkeligheden billigt sluppet, og det ærede medlem hr. Viggo Starcke er da også kommet ud for nye angreb efter regeringsforhandlingerne. Man kan måske bruge det billede, at han af venstre og de konservative nu bliver betragtet som den Dalila, der forrådtte liberaliseringens Samson til filistrene. I sin tale beklagede det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at det ikke var blevet til noget med liberaliseringsregeringen. Man kan derfor forestille sig, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nu i Samsons skikkelse siger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke med digteren Hans Hartvig Seedorff Pedersens ord:

„Og du, som har forrådt mig til filistrene, du kommer atter til din elskers dør og tror, at du skal ledes ind som før, endskønt du har forrådt ham til filistrene. Du har med omhu pudset op facaden, sat kridt på næsen og kulør på kinderne, og din parfume fylder hele staden til fryd for mændene og frygt for kvinderne.“

I digtet lader digteren Samson vide fuld besked med muligheden for et nyt forræderi, men pigen er bedårende, og derfor slutter Samson sin tale til Dalila således:

„O skønhed, læg sandalerne og hatten.

Pust lampen ud. Og rul gardinet ned. . . .“

Jeg tror ikke, at de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft vil svare således. Jeg har valgt dette billede, fordi det ikke kan bestrides, at det ærede medlem hr. Viggo Starckes tale er både skøn og bedårende og lokkende, og fordi jeg tror, at flere end de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft vil komme til den erkendelse, at det ender

med en dyb skuffelse at tro på det ærede medlems tale.

Det ærede medlem var forleden, forekom det mig, meget stolt over, at $\frac{1}{3}$ af hans partis vælgere skulle være arbejdere og $\frac{1}{3}$ ungdom. Jeg tror, at eftersom det ærede medlems partis politik udfolder sig, vil arbejderne blive skuffet, og jeg synes, at det ærede medlems vælgere blandt ungdommen allerede har anledning til i det mindste forbavselse. Vi har ofte hørt det ærede medlem med megen foragt tale om de gamle partier i denne sal. Heroverfor er det ejendommeligt at notere den kendsgerning, at det ærede medlems parti har rekorden med hensyn til gennemsnitsalder for sine medlemmer i denne sal.

I det hele taget er der mere end een slags tale, som man skal være varsom med at tro på. På baggrund af den megen tale om konkurrencens nødvendighed og nødvendigheden af, at handelen og erhvervslivet får fuld frihed og befries for restriktioner, således at konkurrencen ret kan udfolde sig, synes jeg det er på sin plads at minde om, at den socialdemokratiske presse just i denne tid har afsløret, at der ofte er en vis afstand mellem de politiske slagord og den faktiske virkelighed. Bortset fra retsforbundet er venstre vel det parti, som mest har prist den fri konkurrencens velsignelser. Det virker da ejendommeligt at få oplyst, at a/s H. Rasmussen & Co. i Odense for nylig er indtrådt i en monopolaftale om centralvarmekedler, som i forvejen bestod mellem De forenede Jernstøberier og Foreningen af Grossister i Centralvarmebranchen. Det virker ejendommeligt, siger jeg, fordi formanden for bestyrelsen i dette Odensefirma er venstrepolitiker, medlem af det andet høje ting hr. Stensballe, og fordi firmaets direktør, hr. S. Holmblad, er medlem af Odense byråd, indvalgt af venstre. Nu kunne det ganske vist af hr. Holmblad hævdes, at man kun modstræbende var indtrådt i aftalen, og at det var nødvendigt, for at firmaet ikke til stadighed skulle have sit anlæg for kedler liggende ubenyttet hen. Det var der måske ikke alverden at sige til, men det blev jo ikke herved. Det er nu også oplyst, at det samme firma allerede i 1939 indgik en anden aftale, nemlig om cisterner, og i denne aftale bestemtes bl. a. — og det er interessant på baggrund af venstres agitation —, at udenlandske cisterner ikke måtte sælges billigere end tilsvarende danske, og om denne aftale tør det vistnok hævdes, at firmaet ikke modstræbende gik med.